

“El procés d’acompanyament a la mort és la part més guapa de la meua feina”

Marta Bergas

Margalida Valero Munar, Costitx, 1981 és **treballadora social** i és la **gerent de Siloé**, l’associació sense ànim de lucre que dona resposta a les necessitats vitals i habitacionals de persones que viuen amb el VIH/sida: “estic al capdavant dels números de Siloé”, diu, “però a mi el que de veres m’agrada és estar amb els usuaris”. I ho fa amb escreix. Siloé té dues cases, una a Santa Eugènia i l’altra a Palma, que són la llar de 15 persones sense xarxa familiar o social. Per a aquestes persones, Siloé és ca seva, la seva família i la nutrició emocional que necessiten per tal de no morir tot sols.

Quan ens acomiadam, després d’una bona estona de conversa, m’escriu un *whatsapp*: “Marta, m’ha fet molta il·lusió l’entrevista... coses d’aquestes que et fan sentir sineuera”. I és que el tema de la identitat engresca molt na Margalida. Jo, que som sineuera borda, no la tenc gaire ubicada, i això ens serveix a totes dues per agafar posicions. “Mira, a mi em diuen *na Valero*, no em coneixen per *de can Rabassa* ni tampoc per *Dimoni*”. Conta que se sent profundament sineuera, perquè

encara que va néixer a Costitx, de nina i de jove va venir molt a Sineu.. I així, començam a parlar. Vessam un cafè, un camió descarrega picadís, es pon el sol...i, xerrant xerrant, partim sense haver-nos fet cap foto per a aquesta entrevista. Les fotos són d’una trobada posterior.

-Com així aquesta inclinació teva per Sineu?

Sineu, que era el poble de mon pare, sempre m’ha estirat molt. Jo hi venia molt, anava a ca sa padrina, hi tenia bons amics. Sineu significava evasió. Estim Sineu, és ca meua, hi tenc bons amics. Els darrers anys he viscut a Costitx, que és el poble de ma mare, però d’aquí a no gaire tornaré a Sineu i me fa una il·lusió grossa.

-Fa un any, en situació de confinament, no hauriem fet cap cafè a un bar i aquesta conversa hauria estat a través d’un ordinador... com ha afectat la pandèmia la situació dels usuaris de Siloé?

Uf! Ha estat un cop fort. Pensa que són persones que en alguns casos tenen problemes de salut mental associats al VIH/sida i el tancament els va empitjorar l’estat. Les sortides, que és una de les activitats que oferim a Siloé, són molt terapèutiques per a aquestes persones i això es va tallar d’arrel. A banda, hem de pensar que hi ha usuaris que l’únic al·licient que tenen en el seu dia a dia és baixar al poble a fer el cafè. I això també es va frustrar. Així que el clima dins les